

Truman je izjavil, da moramo obdržati potrebne otoke

Washington. — Predsednik Truman je včeraj dal v naznanje vsemu svetu, da bodo Zed. države obdržale vse one otoke na Pacifiku, ki so potrebni za varnost dežele. Ostale bomo pa izročili v upravo organizaciji združenih narodov.

To je izjavil predsednik v očigled zahteve nekaterih držav, da Zed. države izročijo vse otoke v upravo združenim narodom. Predsednik Truman ni imenoval posameznih otokov, ki so potrebni za našo varnost, toda določene pa ima že generalni štab.

NOVI GROBOVI

John Rebol

Po kratki bolezni je umrl John Rebol, star 61 let. Doma je bila iz Trzina pri Mengšu, odkoder je prišel v Cleveland pred 45 leti. Tukaj zapuša sestro Mary Trampush iz 4110 St. Clair Ave., v starem kraju na sestro Francisko ter brata Jerneja in Franceta.

Pogreb bo v petek jutraj ob devetih iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo. Naj bo v miru, preostali naše sozide.

Armada in mornarica bosta preskusili atomsko silo nad ladjami

Washington. — Mornarica in armada sta se zdaj odločili, da bosta preskusili atomsko silo in drugo najnovejšo orožje nad raznimi vrstami ladij. Čas in kraj bo pozneje imenovan. Pred 21. marcem te važne demonstracije ne bo.

V to svrhu se zbirajo stare ladje raznih tipov, med katerimi bo tudi mnogo nemških in japonskih, zajetih v zadnji vojni. Kot se poroča uradno, bodo te demonstracije povabljeni tudi zastopniki združenih narodov, da bodo lahko videli na svoji oči, kaj zmora ameriško orožje.

Kakih 77,000 jih pride k ameriškim vojakom

Frankfurt, Nemčija. — Ameriške vojaške oblasti sodijo, da bo prišlo v Evropo 77,232 oseb iz Amerike ki bodo živele pri ameriških vojakih. Od teh jih bo 35,184 žen, 32,496 otrok in 4,992 drugih odvisnih oseb. Zaročenci bo pa 4,560, katere nameravajo dobiti ameriški vojak v Evropo, da se tam z njimi poročijo.

Oblasti sodijo, da bo na vsake 1,000 častnikov 95 žaročenk, 733 žen, 677 otrok in drugih odvisnih oseb, ali skupaj 1,609 oseb.

Na vsake 1,000 vojakov pride pa v Evropo 79 žaročenk, 410 žen, 462 otrok in 273 drugih odvisnih oseb, ali skupaj 1,224.

Nove Rooseveltove znamke pridejo

Washington. — Generalni poštni mojster Hannegan naznanja, da pride v promet 30. januarja nova Rooseveltova znamka za 6c. Na znamki bo Rooseveltova slika in pa zemeljska obla z napisom: "Freedom of speech, religion, from want and fear." Te besede je Roosevelt izgovoril kongresu 6. jan. 1941.

Tukaj se nudi kaj ugodna prilika

Nek veterani s Pacifika, je naročil v časopisu Times Dispatch v Richmond, Virginija, oglas sledeče vsebine:

"Bivši mornar je pripravljen zamenjati svoj šotor na Okinavi za hišo v Richmondu. V šotor se lahko takoj vselite."

Do leta 1950 bo 10,000 zdravnikov primanjkovalo

Washington. — Urad za delavsko statistiko je prišel na dan s trditvijo, da bo prihodnja leta zelo primanjkovalo zdravnikov v Ameriki. V letu 1950 jih bo že primanjkovalo vse od 10,000 do 20,000. Glavni vzrok temu je to, ker prebivalstvo hitreje narašča, kot pa prihajajo zdravniki iz šol. Tako je bil naraščaj zdravnikov od 1910 do 1940 13.4%, dočim je naraslo število prebivalstva za 43.2%.

Zdaj po vojni bo pa je večja zahteva po zdravnikih, ker jih bodo mnogo zahtevala vojaške bolnišnice, česar v mirnem času ni bilo. Ako bo pa sprejet zdravstveni program predsednika Trumana, bo zahteva po zdravnikih še večja. Ta program zahteva vladno pomoč za dodatne bolnišnice, ki naj bi bile v vsakem naselju.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

NAPAD NA ZAGREBSKEGA NADŠKOFA STEPINCA. — Ko je zagrebski nadškof prišel v Zapršič k otvoritvi nove župnije, za katero so ljudje že dolgo prosili, ga je pričakala množica ljudi z novim župnikom na čelu. Med vernike pa se je pomešalo nekaj komunističnih hujskačev, ki so začeli izzivati in so končno škofa napadli. Verniki so seveda škofa branili in prišlo je do pretepa, kjer je bilo več ljudi ranjenih in eden baje ubit. Hrvatska partizanska vlada je obdolžila župnika, da je on streljal v množico.

DEMONSTRACIJE. — Ko je bil gori omenjeni komunistični list ustavljen, so prirejali partizani po Goriškem demonstracije. Hodili so vpit pred ameriške urade, da hočejo svobodo tiska. Zraven so vpili v zborih: "Živijo Tito," "Živijo Stalin" in "Doli s cerkvijo." Z busi so vozili te demonstrante iz enega kraja v drugega, da so naučeni kot papagaji kričali proti Amerikancem. To demonstriranje, ki gre na račun lačne Jugoslavije, seveda ne naredi na Amerikancem nikakega vtisa, ker ti vedo, da je vse to najeto in plačano z denarjem ki ga iztisne Tito iz ubogih Slovencev na drugi strani meje. Ko slišijo, da najeti demonstranti vpijejo o svobodi tiska, se Amerikanci vprašujejo, zakaj ni svobode tiska na drugi strani meje. Ali je svoboda potrebna samo na eni strani?

Pa še to se vprašujejo Amerikanci, ali je svobodno pisati očitna obrekovanja, ne da bi se komunističnega lažnjaka prijel za lažnjivi jezik.

NAPETOST MED PARTIZANI IN ZAVEZNIKI je zato od dne do dne večja. V bližini Gorice je bil ubit ameriški vojak od dveh partizanov. Amerikanci so odločno nastopili, da varujejo svojo veljavo in svojo čast. To razmerje do zaveznikov seveda ne pospešuje razpoloženja za priklonitev k Jugoslaviji. Tudi mnogi Goričani, ki so si tako želeli, da pridejo z ostalimi Slovenci v združeno Slovenijo, se sedaj boje, kaj bo z njimi, če pridejo v Titovino. Partizani tištim, ki se jim ne uklonijo v vsem, že sedaj groze, kako se bomo maščevali nad njimi, kadar pride vsa Primorska pod komunistično Titovo oblast.

NEČAK PESNIKA GREGORČIČA, ki je toliko želel združeno Slovenijo tudi tri pred partizani. V začetku oktobra se je vrnil domov na Vršno. Poprej se je umaknil partizanom na Koroško. Ko so komunisti zvedeli, da je zopet doma, so ga ponoči v hiši napadli in zvezli s koli. Videl je, da ne more biti doma in se je ponovno umaknil. To se je zgodilo ravno pred proslavo stoletnice Gregorčičevega rojstva.

PRI VOZNI V AVTOM JE TREBA MNOGO BOLJ PAZITI POZIMI

Policijski načelnik Geo. J. Matowitz pravi, da nimajo izkušeni avtni vozniki nič manj neugod v zimskem času kot v poletnem. Kar je narobe z mnogimi vozniki je to, da brzine ne prilagodijo prilikam in vremenju. Mnogi vozniki se ne zavedajo, kako nevarna je ledena cesta, poledenica, ali strjen sneg na cesti.

Čeprav vaš avto perfektno deluje, vendar morate v zimskem vremenu voziti mnogo počasneje, ker nad ledeno cesto nimate nihče kontrole. Kadar močno sneži, vozite tudi s prižganimi lučmi.

Na drugi strani morajo pa tudi pešci pri prehodu čez cesto paziti, da ne gredo kar v slepo čez in še v gostem prometu. Zavedati se morajo, da na mokri cesti voznik ne more ustaviti avta naglo. Mnogo cestnih nezgod bi se preprečilo, če bi bila dovolj velika pažnja tako od voznikov kot od pešcev.

General Eisenhower je pojasnil, zakaj armada počasi odpušča vojake

Washington. — Včeraj je govoril kongresu gen. Eisenhower, načelnik generalnega štaba, ki je pojasnjeval, zakaj je začela armada počasneje odpuščati vojake. Rekel je, da je glavni vzrok temu to, ker ne dobi armada dovolj novih vojakov za okupacijo Nemčije in Japonske.

Povedal je, da bo armada storila vse, da se pošlje čim prej vojake domov, ki imajo za seboj dolgo službo in da bodo 30. aprila znižane točke za odpustitev na 45 ali 2 leti in pol vojaške službe. Do 1. julija bodo znižane točke na 40, ali 3 leta vojaške službe.

Poudarjal pa je, da mora imeti armada v Evropi najmanj 307,000 mož in na Pacifiku najmanj 375,000. Pod to število ne sme pasti. Povedal je kongresu, da čim več novih vojakov dobi armada, tem hitreje bo pošiljala domov stare borce.

Pred kongresom je pričal tudi admiral Nimitz, ki je rekel, da bo mornarica nekoliko hitreje pošiljala mornarje domov, ker niso potrebni za okupacijo.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI-MO NA BEGUNCE

Stavka mesarjev je danes pričela

RAZSTRELBA V RUDNIKU V WEST VIRGINIJI

Wells, W. Va. — V tukajšnjem rudniku je nastala v torek strahovita razstrelba, ki je zahtevala 13 mrtvih in več ranjenih. Kakih 200 rudarjev, ki so bili ta čas pod zemljo, se je čudežno rešilo.

Razstrelba je bila tako silna, da je porušila ali poškodovala več hiš, ki so stale do 1,000 čevljev od rudnika. Vzroka razstrelbi še niso ugotovili.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči denarni prispevki v pomoč slovenskim beguncem: Mrs. Mary Prostor, 881 Babbitt Rd. je darovala \$5, Rakovčanka je darovala \$2 in neimenovana je darovala \$3 za slovenske bogoslovce v izgnanstvu. Iskrena hvala vsem skupaj za velikodušen dar in priporočamo še drugim, da bi kaj pomagali po svojih močeh.

Administrator cen se bori proti višjim cenam raznih živil

Washington. — Urad za kontrolo cen poroča, da se bo predstojnik Chester Bowles boril z vsi silo proti temu, da bi se zvišalo cene mesu in sirovemu maslu, kot je to predlagal poljedelski tajnik Anderson.

Bowles je pisal tudi direktorju za stabilizacijo, Colletu, da naj vlada še po 30. juniju daje producentom denarno odškodnino, da se s tem prepreči zvišanje cen živilom. Vlada daje zdaj \$1,785,000,000 na leto mesni industriji, producentom moke in mlečnih izdelkov, da vzdrži cene na sedanji višini. Zdaj je določeno da se s tem neha po 30. juniju, nakar bodo morali producenti sami gledati za cene.

V državi Ohio jih bo do 1. aprila 200,000 več zaposlenih

Columbus, O. — Vsej vodilni industriji po državi Ohio so bile razposlane vprašalne pole, na katerih naj industriji odgovore, kakšno je njih mnenje glede zaposlitve v bodoče.

Skoro vsaka industrija je odgovorila, da bo najela več delavcev. Splošni račun vseh odgovorov pa kaže, da bo ohajska industrija do 1. aprila zaposlila najmanj 200,000 oseb več, kot jih ob tem času.

IZ RAZNIH NASELBIN

Chicago. — Na novega leta dan je umrla po kratki bolezni žena Andrews Tomaziča, stara 65 let, rojena Debelak in doma iz Prestranka pri Postojni, od koder je prišla v Ameriko pred 39 leti. Poleg moža zapuša hčer Julijo, por. Pintar, sina, ki se je te dni vrnil od vojakov, tri vnuke in sestro. — Na južni strani mesta v Homewoodu je 17. dec. umrl John Stritar, star 64 let, rojen v Ljubljani in v Ameriki 44 let. V Pullmanu zapuša dva sinova in hčer. V Homewoodu je živel zadnjih 15 let in vodil trgovino.

Stavka mesarjev je danes pričela

Do 265,000 članov CIO in AFL je na stavki pri 6 vele-mesnicah v Chicagu. Vlada se pripravlja, da zaseže mesarsko industrijo.

O polnoči je potekel rok, ki ga je dala unija CIO vele-mesnicam, da ugodijo nje zahtevi in preprečijo stavko. Mesnice se niso podale in tako je stopila o polnoči stavka v veljavo.

Vladni posredovalci so skušali priveriti obe stranki do pobotanja in so ponudili mesnicam višjo ceno za meso. Mesnice so rekly, da je to premalo, če bi ho-tele ugoditi uniji, ki zahteva 25 centov na uro več za svoje člane. Mesnice so ponudile samo 7 cen-tov in pol priboljška.

Tako je unija CIO napovedala stavko in unija AFL je šla z njo na simpatično stavko. Sodi-jo, da je na stavki 265,000 nie-sarskih delavcev pri šestih vele-mesnicah.

Male mesnice po deželi to ne prizadene direktno in ljudje ne bodo čutili te stavke kak teden ali 10 dni, ker je po mesnicah toliko zaloge mesa. Toda po tem času bodo pa že male mesnice to čutile in seveda tudi gospodinj, ker ne bo nove zaloge mesa. Ti-sti mesarji, ki dobivajo meso od kakih neodvisnih mesnic, bodo vsaj kolikor toliko izhajali, vsaj nekaj časa.

Sliši se pa, da bo vlada prevze-la in obratovala velemesnice, predno bi nastalo po deželi splošno pomanjkanje mesa.

Delavski tajnik Schwellen-bach je poslal brzojavko tako na unijo CIO kot na AFL ter jih urgiral, naj stavko v mesni in-dustriji odgode ter da naj bi se pričela v četrtek zopet pogaja-nja med mesno industrijo in unijami. Obe uniji sta odgovorili, da je dospela brzojavka pre-pozno, da bi se moglo ustaviti stavko, da sta pa pripravljene zopet pričeti pogajanja z vele-mesnicami.

Ford Motor Co. in unija av-tnih delavcev CIO sta blizu sku-paj v pogajanjih. Ford je po-nudil 17 1/2c priboljška na uro, dočim zahteva unija 19 1/2c.

Stavka delavcev pri General Electric Westinghouse Electric ter pri električni diviziji Gene-ral Motors je v polnem teku že drugi dan. Nobenih poročil še ni, če bo kmalu prišlo do pora-vnave. Unija zahteva \$2 na dan priboljška za delavce.

V KALIFORNIJO

Mr. in Mrs. Joseph Cekuta, Sr., hči Mary omož. Jacob Kri-stin s hčerko Joan, so se podali v sončno Kalifornijo zadnjo po-boto. Tam bodo za par mesecev pri hčerki Carolyn, omož. John W. Cooper v Manhattan Beach, Calif. Želimo jim prav veselo bivanje v deželi oranž in palm. Če bodo imeli kaj odveč sonca, naj ga nam pošlejo, ki ga tako poredkoma vidimo v tej naši "beautiful Ohio."

Častno je bil odpuščen iz ar-made T/Sgt. Godfried H. Klun, sin Mr. in Mrs. Klun iz 4779 W. 130. St. V armadi je služil 3 le-ta, 2 meseca in 10 dni. Boril se je po Nemčiji, Luksemburgu, Belgiji, Franciji in drugod.

Mrs. Caroline Mramor, 6618 Schaefer Ave. sporoča nov na-slov njenega sina, da mu prija-telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Gradbeniki so pripravljene zgraditi milijon hiš

Washington. — Narodna zve-za gradbenikov je povedala predsedniku Trumanu, da je 30,000 gradbenikov pripravljenih zgraditi en milijon stanovanj-skih hiš na leto, če se jim zago-tovi dovolj stavbenega materia-la.

Pri predsedniku je bilo 25 za-stopnikov stavbenikov, katerim je Mr. Truman zagotovil, da bo vlada storila vse v svoji moči, da bo dovolj materiala na roki.

Stavbeniki so povedali pred-sedniku, da se zdaj zgradi kakih 20,000 hiš na mesec ali 240,000 na leto. To se lahko dvigne na 80,000 na mesec proti koncu te-ga leta, če bi bilo dovolj mate-riala na razpolago. Zastopniki so tudi povedali predsedniku, da je trditev vlade previsoka, da je potreba 5 milijonov novih hiš. Če se jih zgradi en milijon novih v prihodnjih 18 mesecih in če se primerno popravi kakih 500,000 starih, bi bilo za prvo silo dovolj.

Izjavili so tudi, da bi bilo ne-smiselno graditi barake za sta-novanje veteranom. Treba je zgraditi stalne domove, ne pa začasne in nezdružljive barake. Za-htevali so tudi, da se takoj usta-vi pošiljatev več sto milijonov čevljev lesa v druge dežele, do-kljer je taka potreba tukaj.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vreme. — Vladni vremenski urad napo-veduje za danes nekoliko gorke-je kot včeraj, toda jutri bo pa zopet mrzleje in celo morda sneg.

Dekleta naj pridejo. — Baraga Glee Club naj se zbe-re nocoj ob 7 v šoli sv. Vida. Je zelo važno! Matere, opozorite dekleta na to, prosimo.

Sedmina. — Jutri ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokoj-no Marijo Postotnik ob priliki sedmine njene smrti.

Deveta obletnica. — V soboto ob sedmih bo daro-vana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Viktor Opaškarja v spomin 9. obletnice njegove smrti.

Maša zadušnica. — V petek ob 7:30 bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca maša za pokojno Ano Strojcin.

Novi uradnice. — Društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ je izvolilo za letos sle-deči odbor: Predsednica Geno-vefa Zupan, podpredsednica Frances Brancel, tajnica in bla-gajničarka Dorothy Strniša, za-pisničarka Julia Brezovar, nad-zornice: Rose Levstek, Paulina Durjava, Mary Bradac, redite-ljica Paula Zigmam. Društvo zboruje vsak 3. četrtek v mese-cu v šoli sv. Vida ob 7:30 zve-čer.

Seja korporacije. — Nocoj ob osmih bo letna seja korporacije za pozidavo naselbi-ne na pogorišču. Seja bo v sobi št. 2 SND na St. Clair Ave. Pri-dejo naj vsi odborniki, dalje vsi oni, ki so posodili denar ter vsi, ki se zanimajo za stvar.

Vile rojenice. — Vile rojenice so 15. decembra obdarile družino Mr. in Mrs. Frank Mullec na Havajih s zalo-hčerko. Mlada mamica Vera je hči Mrs. Jennie Sintič iz 910 E. 222. St. Čestitamo!

Umetnik na radiu. — Prvak igranja na banjo, Joe Sodja, igra vsak torek in četrtek ob 11 dopoldne na radijski po-staji WTAM. Igra s Fred Waring in njegovimi Pennsylvančan-i.

Prestavljena seja. — Slovenski društveni dom na Recher Ave. bo imel letno sejo v sredo 23. januarja in ne v petek 18. januarja. Seja je bila pre-stavljena zaradi društvenih sej. Delničarji in zastopniki društev naj to upoštevajo.

Tetka storklja. — Mr. in Mrs. Lewis C. Stava-nja iz Atlanta, Georgia, sta do-bila 5. januarja obisk tetke stork-lje, ki jima je prinesla krepke-ga fantka. Srečni ata je sin Mr. in Mrs. Louis Stavanja iz 18218 Nottingham Rd. Cleveland, O. Čestitke!

Sedmina. — V četrtek ob 8:30 bo darova-na v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnega Petra Malo-vašič ob priliki sedmine njego-ve smrti.

Poroka. — Mr. in Mrs. Anton Tavzel iz 17651 Lakeport Ave. naznanja-ta, da se bo v soboto 19. jan. po-ročila v cerkvi Marije Vnebovze-te na Holmes Ave. njiju hči telji lahko pišejo: Pvt. J. W. Frances z Mr. Joseph (Patsy) Mramor, 45021490 Sq. T 2, Box 445, Camp Pinedale, Fresno, Calif.

Razne vesti od naših borcev v službi Sirica Sama

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1907.

83

No. 11 Wed., Jan. 16, 1946

Komunizem v Sloveniji in begunci

Čudimo se pismu ameriške Slovenke, ki se trudi sama sebi dopovedati, da v Sloveniji ni komunistov. V pismu, ki je prišlo pred nekaj dnevi v naše roke, ta žena misli, da je slovenski narod ponižen, potrpečljiv, bogaboječ in pobožen, in da torej ne more biti tam komunistov. Pa še to dodaja, da so se celo ruski komunisti sedaj spremenili in postali demokracisti. Zato ta Amerikanka očitno pod vplivom sedaj moderne propagande sklepa, da so se partizani borili samo proti Nemcem in da so vsi oni, ki se niso partizanom uklonili, ali "zaostali" ljudje ali pa taki, ki so pač držali z Nemci.

Morda je še kdo, ki misli s to ameriško Slovenko, da tam v starem kraju komunizem ni mogoč. Zato naj ponovno opozorimo, da je bil boj proti komunizmu na Slovenskem silno oster že od zadnje svetovne vojne. Brž po zadnji vojni so komunisti nastopali javno in, kot so navajeni, nasilno. Župnik Trunk je v svojih opazkih v "Amer. Slov." pred kratkim opozarjal, da je bilo na Slovenskem po zadnji vojni duhovniku težko potovati po železnici, ker je bil zasmevan in napadan. Tisti, ki so to delali, so bili komunisti. Pa so bili še nasilnejši. Na Jesenicah na Gorenjskem so vrgli organizirani komunisti s surovo silo iz tamkajšne tovarne delavce, ki niso hoteli v njihovo izrazito komunistično organizacijo. Z nasiljem so hoteli preprečiti delo in zaslužek onemu, ki se ni vdal njihovu terorizmu. Zandarmerija je morala zaščititi delavce, ki niso uklonili tilnika pred komunističnim nasilnikom.

Kasneje se je zunanja nasilnost komunistov kolikor toliko vnesla, ker jih je bilo le pre malo, da bi ustrašovali vse ostalo prebivalstvo. Nikdar pa niso prenehale njihove organizacije in nikoli se ni ustavila njih propaganda. Res da nikoli še oddale niso zajeli večine naroda, zlasti ne kmečkega, toda bili so le vedno močni in idejni boj z njimi se ni nikoli požel.

Opozorjeni smo bili od prijateljev na Natlačenov govor, kjer je prav pred sedanjo vojno opozarjal na komunistično nevarnost. Takole je izvajal med drugim:

"Moj klic velja vsem slojem naroda: Pazite, kaj se godi v družini, v družini, v javnosti, v šoli in uradih, v industrijskih delavnicah in v podzemskih rojih, da vas nekoč ne preseneči svet, ki mu bo krščanstvo samo še tarča za pijane dovipe, ruševine večstoletne narodne kulture za temelj, na katerega bo postavil svoje brezdušno materialistično carstvo." In spet: "Čaka nas še mnogo dela. Če se ne bomo sami, vsak zase in vsi skupaj, uprli tej bolezni komunizma, nam bo izpodkopal zdravje, da ga nam ne bo vrnil nihče več."

Bil je torej boj proti komunizmu. Ker nihče ne maha proti stvari, ki je ni, je jasno, da je moral biti na Slovenskem komunizem in da je bil nevaren. Da, slovenski narod je pobožen, toda ne vsi Slovenci; naš narod je veren, toda ne vsi pripadniki tega naroda. To vemo dobro to v Ameriki in tako je tudi v starem kraju. Zraven vemo to, da so tisti, ki so odpadli od vere, polni sovraštva proti vsemu, kar je z vero v zvezi. Pa jih je potem tudi lepo število, ki tem odpadnikom slede ali se vsaj po njih ravnaajo ter "sede na platu" med krščanstvom in njegovimi sovražniki. Pri tem sami sebi dopovedujejo, da so "napredni."

Ta predvojni komunizem se ni spremenil med sedanjo vojno. Ni postal drugačen, ne po svojem nauku, ne po svoji taktiki. Da se komunizem po svojem nauku ni spremenil, vemo iz papeževih besed, kjer svari pred zmotami tega komunizma. Za katoličana mora to zadostovati, pa magari če je "napreden." Da pa se komunizem tudi v svoji taktiki ni spremenil, je najbolj dokazal prav na Slovenskem med to vojno. Vsako, tudi najbolj ogabno sredstvo, od laži, obrekovanja hinavščine in prelomljene besede, pa do Herodovskega umora nedolžnih otrok in zverinskega mučenja nasprotnikov-vsako sredstvo jim je prišlo prav.

Njih pesem, ki jim jo je zložil njih lastni pesnik Bor (Rob) je bila: "Razpnite čez ves svet vešala. Naš bog so rop, požig, umor." Njih vodja Edvard Kardelj, sedaj Titov minister, je lastnoročno pisal naročilo: "Pobijte duhovne, izobražence, kmete in njih sinove." To so dejstva, ki jih ne bo nihče spravil s sveta.

To je in to je bil komunizem na Slovenskem. Ker je bilo komunistom vsako sredstvo dobro, so se zavili v lažnjivi plašč osvobodilnega boja, da so lažje ljudstvo varali, in zraven proglasili vsakega, ki ne gre z njimi, za narodnega izdajalca, četudi so v resnici sami neprestano kolaborirali z Lah in Nemci. Domača vojska na Slovenskem je bila vojska med komunisti in onimi, ki so se postavili komunizmu po robu. Tisti boj, ki se je prej vršil samo idejno, samo z besedo in peresom, se je razvil v boj z orožjem. Vsiljen je bil od divjega komunizma, katerega taktika je bila vedno nasilje. S pomočjo od zunaj so komunisti, četudi v manjšini, zaenkrat zmajali. Komunizem je postavil tudi v Sloveniji "svoje brezdušno materialistično carstvo." Tisti, ki so bili premagani, so sedaj zasluženi, po ječah, po koncentracijskih taboriščih. Mnogi so bili pobiti, mnogi so zbežali, zlasti taki, ki so bili na eksponiranih mestih. Zakaj so bežali? Da se rešijo smrti ali koncentracijskih taborišč. Dogodki, ki so se razvili doma kasneje, so jim dali prav. Po

vseh poročilih je partizanstvo poklalo čez 30,000 Slovencev. Komunizem ne pozna usmiljenja, ne spoštuje človeške osebnosti, ampak pozna samo eno: svojo zmago in utrditev te zmage. Tisti, ki so ta komunizem gledali od blizu, so vedeli, da se je treba umakniti partizanom kot se umakneš divji zveri.

Pred seboj imamo izpoved begunca Borisa Femca, kaplana iz Cerknice. Po padcu Italije so ga partizani zaprli 15. septembra. Drugi dan so ga zvezali z žico in vrgli na tovorni avto ter odpeljali v Kočevje. Tam je preživel z drugimi jetniki strašne dni lakote in terorizma. Potem se je nadaljevalo isto trpljenje v ribniški vojašnici. V treh tednih so dobili kruha enkrat! Nato so ga partizani internirali, pa jim je ušel v Ljubljano. Svojo izpoved konča: "Iz domovine sem pobegnil, ker sem bil enkrat v partizanski ječi in nisem hotel priti vanjo še enkrat. Če ne bi pobegnil, bi zapadel gotovi smrti."

Marolt Marijan, odvetnik na Vrhniki, pove kot vzrok pobeга: "Bil sem zapisan smrti ob prihodu titovcev. V dr. Snuderlovi knjigi sem bil označen kot organizator "Erne roke," čeprav o takšni organizaciji nisem ničesar vedel in na Vrhniki o njej ni bilo nikoli ne duha ne sluha. ("Prosve"ta" je obrekovanja iz te propagandne knjige ponatiskovala, da dvigne fanatizem ameriških partizanov.)" Od partizanov sem bil popolnoma izpropan. Ko sem se vrnil iz konfinacije, so me iskali partizani, da me ubijejo. Sodeloval sem pri izkopu žrtve partizanskih zločinov: Vladimira in Jakobine Verbič, župnika Geohelija in Lukančiča. Na vseh truplih je zdravniška komisija ugotovila strahotne znake zverinskega mučenja. Tako pričo so seveda hoteli partizani likvidirati. Sedaj so hudi, da je ušla.

Drugi, kot Alojzi in France Mehle iz Sp. Slivnice izjavljajo: "Pobegnili smo, ker so nam grozili s smrtjo. Magdo, ženo odvetnika Megušarja iz Kranja, so Nemci že leta 1941 pregnali iz Kranja, kjer je bil njen mož odvetnik. Moža so Nemci držali v ječi v Kranju in v Begunjah, končno pa pregnali v Srbijo. Ta preganjana žena izpove: "Z doma sem odšla, ker vem, da bi me komunisti ubili kot ženo protikomunističnega javnega delavca. Kje je sedaj moj mož, ne vem. Slišala sem, da so ga zajeli komunisti."

Tako se vrši izpoved za izpovedjo. Ameriški prijatelji partizanstva sedaj hinavsko zavijajo oči in vprašujejo: Zakaj so bežali? Kdor ni zaslepljen od komunistične propagande, lahko najde pravi odgovor na to vprašanje. Odgovor je jasen. Beg iz Slovenije je povzročilo nečuvstvo nasilstvo partizanov. Kjer pa ni dobre volje, je seveda vsaka beseda zastoj.

BESEDA IZ NARODA

Naj podam svoje mnenje

Cleveland, O. — Kot članica SZZ se čutim dolžna povedati tudi svoje mnenje o dopisu v Zarji, katerega priobčuje Zenski svet v decembri številki. Postala sem nekaj bolj pozorna in ko sem prebrala, sem se bridko pritožila proti moji hčerki: kako je vendar to mogoče, da nekaj članic odločuje za 12,000 žensk in pri tem ne premislijo, da morda pa le niso vse enakega mnenja.

Po mojem mnenju, bi taka organizacija, kot je Slovenska ženska zveza z 12 tisoč članic, morala biti nepristranska in biti v resnici demokratična. Pri vsem tem bi morala skrbeti za vse Slovence, zunaj in znotraj Jugoslavije, ker so vsi potrebni pomoči in to brez izjeme. Vsi so sinovi in hčere slovenskih mater in očetov, vsem je zibelka, tekla na slovenskih tleh — na slovenski zemlji.

Prečitala sem že precej lepo število raznovrstnih knjig in nisem videla od sedaj še nikjer zapisano v zgodovini, da bi se bili Slovenci tako med seboj klali, pač pa nasprotno. Morda so se malo pokregali med seboj, ampak gorje tistemu, ki bi se bil hotel kaj vmes vtikati, potem so bili pa vsi za enega in eden za vse.

Slovenec je pohleven, priden, napreden in varčen in če je treba kaj pomoči, je vselej pripravljen, le eno napako ima — kloni pa ne zlepa! Zato pa se bje ta krvavi in mučniški boj, ki ga je zanesla komunistična kuga in ljudi zmešala, ki jim pač ni bilo treba dosti, ker je bil narod že tako dovolj izmučen od strani fašistov in nacistov in bi se bili menda samega volka oklenili, samo da bi jih bil rešil. V silo človek marsikaj naredi, čeprav mu je potem žal takega dejanja. To je potem prepozno kesanje. To je zapeljalo tudi naš narod. In danes se že ne sliši več drugega ko: ... izdajalce naj pobijemo, ni jim treba pomagati,

poginejo naj itd.

V resnici so oni, ki so bežali prav tako potrebni pomoči kot oni, ki so ostali doma, če ne še bolj. Ko prebiram pisma iz domovine v naših lokalnih listih se človeku kar srce trga, ko vse prosi pomoči. Čitala sem tudi, da ne dobijo v vseh krajih. V enem pismu je bilo celo zapisano: ... ni treba nič pošiljati, saj itak ne bomo nič dobili. — Potem sem zopet čitala: da bi rada še več pisala, pa še ne smem, morda bo prišel še tudi tisti čas, ko lahko popišem vse.

Kdor zna še kaj drugega brati kot črešnje, lahko vidi med vrsticami, da bi nam oni tam radi kaj več povedali, ko bi se za glavo ne bali.

Nekaj me še prav posebno zanima, če bi mi kdo mogel to pojasniti? Namreč, v Jugoslaviji je danes veliko manj ljudi, dosti je pobitih, precej veliko število v begunstvu in ti pa, ki so na prišilnem delu ali v zaprtih, pa itak niso šteti med narod in ostalo ljudstvo je pa samo dobri narod, ki bi umrli eden za drugega in vendar se le ti pohvalijo, da jim je dobro, ki so pristni partizani in partizanke itd. Vsi drugi pa pravijo, da kar dobijo, lahko vse v enem tednu pospravijo ter so še lačni in nagi. Potem pa kupujejo sol na črnem trgu (black market) po 6000 lir. Sploh pa gre vse kar v tisoče. Je že res, v Jugoslaviji ne pridejojo sladkorja, ne kave, ne soli, ne riža in še več drugih potrebščin morajo dobiti od zunaj, pa kako je to mogoče v taki zastraženi demokratični državi, kjer so sami bratje in sestre, da si prodajajo na črnem trgu? Zakaj si pa ne razdelijo med brati — dokler bomo imeli kaj, bomo imeli vsi skupaj, potem bomo pa tudi lačni skupaj! Zakaj vlada ne naredi temu konec? In odkje pa pride tako blago, da se ga lahko nepošteno deli in za take ogromne cene, saj so vendar menda že sami berači in kdo pa zamore plačati take celije?

Končno pa apeliram na vse članice SZZ širom Amerike, da natančno prečitajo decembrsko Zarjo in dvignete glas v protest, da naj SZZ ne blati beguncem, saj je drugih zadosti za to umazano delo. Pokažite svoje slovensko srce!!

In vam "Zenski svet" pa naj velja to, da s takim pisanjem ne boste pridobili novih članic, marveč jih boste še izgubili. Pričeto v tem smislu sem slišala že od več strani: če jim ne boste pomagali, potem naj bodo tudi za vas mrtvi.

Mary Lach,
članica podr. št. 25 SZZ.

— Brigadni general Benjamin O. Davis je bil prvi črncev v zgodovini Zed. držav, da je dosegel ta vojaški čin. Imenoval ga je predsednik Roosevelt leta 1940.

Če bi bili domobranci tam ali belgardisti, bi jaz kaj hitro dobila odgovor, ampak ti "izdajalci" se po celem svetu potepajo, kar jih ni v kočevskem gozdu in drugih breznihih poginilo. Za ta odgovor bi jim ti reveži zopet prav prišli.

Jaz obsojam vsakega, ki žali slovenski narod — smrt takim, kot smrt nacizmu in fašizmu. Čitala sem v Zarji tudi to, da vsi tisti, ki imajo čisto vest, da se lahko vrnejo domov. Mar naj mi tukaj naše vesti izprašujemo po čem smrdijo? Lahko nam je tukaj kričati nad reveži, zakaj se pa ne ozrete nazaj, odkje ste prišli in sedaj, ko na račun organizacij sedite pri dobrih koritcih in pod streho svobodne ameriške zastave, pa se širokoustite nad ubogim sužnjem, ki ste prodali slovenski značaj kot Judež Kristuša za 30 srebrenikov, za kar se je pa potem kesal. Prepričana sem, da bo tudi še vas vse sram, če vas sploh zna biti sram.

V Zarji sem tudi čitala med drugim, da kako se sedaj v Washingtonu pregovarjajo radi pomoči v prizadete države in da hočejo Slovenijo prezreti, in kaj še, Amerika je najboljša pomočnica na svetu, ampak ima pravico tudi vedeti, kam to gre. Poznam mor narja, ki je vozil čez morje balkanskim državam vse potrebno. Rekel je, da se glave niso smeli s parnika pokazati, konec našega krvavega trpljenja. Pri nas smo imeli veliko sušo, da se je skoraj polovico posušilo, kar je zraslo; krompir je skoraj uničen do kraja. Grozdje imamo pa prav lepo. Kar s zrakoplovom se pripelji v naše kraje, da bova vsaj enkrat v življenju skupaj pila domače vino. Prihodnjic ti bom še kaj več napisal. Pozdravi brata in sestro Mary in jima reci, da naj mi kaj piše. Z Bogom! Pozdrav vsem!

Kar se pa tiče ameriške vlade, pa vemo, da še tukaj, če se jih vpraša za kakšno pomoč, da vse natančno preiščejo in potem šele dajo pomoč, če je vse O.K. Pa se pri Z. Z. tako bridko pritožujejo, da se Sloveniji krivica godi. Če je v Sloveniji oziroma v Jugoslaviji Titu toliko za narod (kar dvomim, da mu je), naj Tito jugoslovanska vrata na široko odpre in reče: kar noter, z veseljem sprejemam vsakega, samo da pomagata ubogemu narodu zopet do normalnega življenja.

No, najlepše je pa še to, kar se sliši v zadnjem času, da bodo morali še carino plačat od starih cunj, ki jih revežem pošiljamo. To se je godilo pod kralji in cesarji in ne v državi, kjer so vsi za enega in eden za vse.

Na misel mi prihaja ogrska država. Tam so se združili in spodnesli komunizmu stolček. Ogrji niso pozabili leta 1919, ko je tam razsajala komunistična kuga. Takrat sem morala še jaz bežati. In bo morda kakšen rekel: je bila že izdajalka ali pa fašistinja? ... kakor sedaj nazivajo vse begunce, od deteta do starčka!

Končno pa apeliram na vse članice SZZ širom Amerike, da natančno prečitajo decembrsko Zarjo in dvignete glas v protest, da naj SZZ ne blati beguncem, saj je drugih zadosti za to umazano delo. Pokažite svoje slovensko srce!!

In vam "Zenski svet" pa naj velja to, da s takim pisanjem ne boste pridobili novih članic, marveč jih boste še izgubili. Pričeto v tem smislu sem slišala že od več strani: če jim ne boste pomagali, potem naj bodo tudi za vas mrtvi.

Mary Lach,
članica podr. št. 25 SZZ.

— Brigadni general Benjamin O. Davis je bil prvi črncev v zgodovini Zed. držav, da je dosegel ta vojaški čin. Imenoval ga je predsednik Roosevelt leta 1940.

Beseda od svojcev iz domovine

Frank Hovevar, 1644 Lorain Ave., je prejel pismo od brata iz Stare vasi pri Škocijanu. To pismo se glasi:

3. septembra 1945.

Dragi mi brati!
Po dolgih petih letih se zopet oglašam k tebi v Ameriko. Najprej vas vse pozdravljam in ti naznanjam, da sem prejel tvoje pismo 26. avgusta. Naznanjam ti, da smo še živi in zdravi in da smo še vedno doma. Ali drugače pa je bil pri nas križev pot. Ne bom ti danes več pisal, pač pa ti bom prihodnjic kaj bolj natančno popisal. Vprašaj me za Pepo, moram pa ti sporočiti, da je umrla že leta 1941 in sicer 3. decembra. Bog jo je rešil trpljenja.

Pišem ti, da pri vas primanjuje mesa in sladkorja, tudi pri nas ga nimamo že mesece, drugače se pomalem še kaj dobi, najhujše pa je za obleko pri nas in za obutev, ker že dve leti nismo mogli ničesar kupiti. Tako smo že skoro brez obleke in obutve, ker nismo imeli nobenega pravega gospodarja, da bi kaj skrbel za nas, ampak velikansko izgubo so nam delali ti tuji okupatorji. Hvala Bogu, sedaj je konec našega krvavega trpljenja. Pri nas smo imeli veliko sušo, da se je skoraj polovico posušilo, kar je zraslo; krompir je skoraj uničen do kraja. Grozdje imamo pa prav lepo. Kar s zrakoplovom se pripelji v naše kraje, da bova vsaj enkrat v življenju skupaj pila domače vino. Prihodnjic ti bom še kaj več napisal. Pozdravi brata in sestro Mary in jima reci, da naj mi kaj piše. Z Bogom! Pozdrav vsem!

Kako je bilo o božiču na Hubbardu

Božič je minil in misli pa so nam v tem času uhajale križem sveta. Tisti, ki so svoje drage dobili domov in ki so se vrnili zdravi, so se radovali z njimi okrog božičnega drevesa. Tisti pa, ki imajo svoje še odstranjen, pa naj bo že kjerkoli, so pa gojili upanje in premišljevali v nekakem dvomu, kdaj se že skoraj povrnejo njih dragi sinovi, bratje ali možje, katere tako nestrpno pričakujejo. V takih hišah in družinah pa ni bilo pravega božičnega veselja, pa čeprav so sedeli pri dobro obloženih mizah na božični dan.

Lučke na božičnem drevescu, kjer so ga sploh še imeli, so kaj žalostno blele. Pri nas je že minil drugi božič brez božičnega drevesca, kajti našega Edita še vedno ni doma, da bi bil okrasil in kinčal drevesce kot je to delal vsa prejšnja leta. Pa čeprav je bilo vsega v izobilju na mizi, vendar ni bilo pravega veselja.

Dolgi so dnevi, meseci in leta, ker se tako nestrpno pričakuje svojih dragih domov. Nobena želja in še toliko vzdihov ni ne pomaga. Kadar militaristična roka dobi fante v roke, tedaj je popolen gospodar nad njimi ne oče in ne mati nimata prav nobene besede in pravice do svojih sinov, čeprav sta jih vzgojila in zredila z največjo majo. Vse pa tako izgleda, da bo še precej časa poteklo predno se bodo naši fantje vrnili domov. Moje mnenje je, da naj bi vsaj vse tiste, ki so šli skozi strašne boje na raznih frontah, čimprej poslali domov in jih nadomestili s svežimi možmi. — Mnogo milijonov naših fantov je šlo skozi najhujši pekli, ki si ga mi tukaj doma niti predstavljati ne moremo. Mnogo je pa seveda tudi takih, ki so sicer nosili vojaško suknjo, a jih ta ne sreča ni zadela.

Torej božič je minil; dobri in

usmiljeni ljudje so me preselili z vsem. Naši iz Clevelanda so pripeljali vsega, kar spodobi za tako velik praznik. Poleg vseh izvrstnih jestvin pa meni najbolj ustregli s tistimi mi nebeskimi dobrotami, ki (Nadaljevanje na 3. strani)

Tisto noč sem jaz prestal mnogo hudega v tisti drvarski hiši na Zaplati. Dolgo sem se hotel po trdi postelji in skušal mi ti v listju in resju pripravno go. Kolega Joža, s katerim sem si delila tiste goli, ki so bile na tisti žimnice, me je parkrat premnil, naj grem tje okrog ognja, če že hočem na vsak mesati čardaž.

Ko sva se premetavala po dem ležišču s spancem, mi ni drugega po glavi, kot tista kela o vratih in kmetici, ki ni tista dati jerperg božjima pnikoma, pa ji je za plačilo zemlja sila prenesla ves gor na Zaplati. Sicer sem dopovedoval, da so to le gofari, ampak pozabiti nisem mogel prijateljskega svarila gela Schifferja, kaj vse se godilo z nami v tistem borstvu, se bomo držali iti tje čez Tonček je bil dve leti predno noj v šoli, torej za toliko učen in kar tako tudi ni iz svarila o strahovih.

Se reče, nekoliko sem se roval s tem, da sem si izbral žišče ob steni, dočim sem prišlo mesto pri kraju Joži. Se slučajno res kaj urajmalo, bo Joža prvi na vrsti. Veste, sem že od nekdaj rad dajal naj drugim, zlasti še, kadu zame boljše tako.

Vsi moji trije kolegi so vse pretege žagali drva raznih melodijah tekmovali, bo bolj in lepše smrečal. Na ognjišču je pojemal in par starih panjev je tlelo. Ba bi bilo naložiti novih drv, pak ne jaz, če kaj vem. Iz panjev so prihajali razni glasovi, nekako piskanje in pihanje, kar je še bolj razločno mojo mlado fantazijo, da že kar videl, kako vstopajo klanščki skozi nizka vrata v lito.

Pa res! Oj, strah in groza! Kaj niso zavili vrata in se lahko odprla? Pogledam na črne in po mojem telesu je gomazelo nekaj milijonov velj, ko vidim, kako se pri vratih kosmat obraz, in rega žarita mesto oči dva črna očla. Pošast je držala sni roki gnojne vile na ročajih. Otrdel sem kot koleni ali kakor tiček, kadar vanj kake svoje oči, da se moč premakniti z mesta, bi bil zavpil na pomagajo, pri sem usta kot riba, ki je vlek vrže na suho, pa iz vev nobenega glasu. Samo sem se zavedal, da je zdaj ni. Rad bi bil stegnil desno, se prekrizal, pa udje so otrdeli, kot bi bili leseni. Vi mi je razbijalo, kot bi tevalo 50 kovačev na velikem kovalu za prvenstvo.

Natančno sem videl, ko pošast najprej vrgla svoje oči na najprej na ležišče ob steni, kjer sta drnjahala T in Jaka. Od tam pa k desni na naju z Jožo. Kar namerila se srečala najina pogleda, tedaj se pošast črna ostudna reži, dvigne roko, v kateri je žela gnojne vile, nameri nam od vrat zaluča vile v vnost vame. V istem hipu se jaz naglo obrnil, skril ob roke in zdajci tudi že začel, ko so se zadrla vile v moje njo premo oziroma tje v tjo, kjer hrbet izgubi svoj bro ime. Tedaj sem dal je glas, proti kateremu je rjenje meketanje novoročnega jagnjeta.

Skočim pokonci in mo pa jutri slišali, kako je

Kristus

Odlomek iz umetniškega življenja. Spisal dr. Ivo Česnik.

Štirinajst dni ni odšel iz svoje doma, štirinajst dni se je igral in delal skice. Nobena ni bila všeč, nad eno se je jezil kot nad drugo. Tedaj ga prišli obiskat prijatelji in se smejali njegovemu počet-

Angelo, ali loviš slepe mišice? Čemu toliko skic? Ali ne postuje ena za kneza Cesare? Pusti komedijo in pojdi z nami! Težko te pogrešamo." Onemogel je sedel na postelj in spoznal svojo veliko slabost. Vstal je, zmečkal skice v kepi in jih vrge skozi okno v dvorjalo.

"Ne bom slikal Krista. Ne morem, ne morem!" — Pojdi! — "Dobro, ali ni prijatelj in umetnik? In je dva dni pil in pel. Slike, smejal, norčeval iz sebe in svojih skic. Tretji dan se je vrnil k Felicitu zbit in truden. Žena ga je žalostno gledala, ker ni videla več v njegovih skic iz Kristovega trpljenja in je slutila, kaj se je zgodilo. Očujen je bil tudi Angelo, poljubilo jo je na čelo in razjokal.

"Felicit, ljubo dete, odpusti mi je umetnost. Krista bom naslikal nikdar, knezu ne morem ustreči." "Ne jokaj, dragec! Morda vendar naslikaš Krista čez dve leti. Pelji se h kneginji in mu razodeni svoje srce." Precej jutri se peljem, govoril je. Zdalj pa moram k poštenemu, truden sem na smrt."

Felicit ga je spravila v posteljo, kjer se je kmalu zazibal v mirno spanje. Priznava, da se je odločil za kneza Cesare. Nad njim je z nekimi kočami in močnimi zidovjem se je odločil za knezovo posadko, posajeno z vinogradi in poljem, blagoslovljeno in v smokvami. Za senčnim parkom pod hribom se je odločil za veliko močeno poslopje. Iz tega zidovi, vitki stebri in stoli so bili prepleteni z divjo, njegov vrt je ves zarezan s konicami in citronah. V vrta so pridne roke napolnile kopice kamenja in med njimi postavile v veliko dupli kakor mamici, kaj ne signor?"

"Prinesem, prinesem, dečka na konju ti prinesem. Ta deček boš ti."

"Kako vas bom potem imel rad, signor!"

(Dalje prihodnjic)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Štirje ameriški nadškofje so bili od papeža Pija imenovani kardinalom. Od leve na desno (zgoraj) so: Francis Spellman iz New Yorka, Edward Mooney iz Detroita; John J. Glennon iz St. Louisa in Samuel A. Strickland iz Chicago.

"Zdravi, signor Angelo! To je lepo, da niste pozabili na moje vabilo in ste me obiskali," je hitel in spremljal slikarja v svoj dom. "Moja Klara vas bo neizmerno vesela. Povedal sem ji, ko sem bil malo dobre volje, da dobi za god krasnega Krista, ki ga naslika vaša roka."

"Visokorodni gospod knez, tega ji ne bi smeli povedati. Slike iz Kristovega trpljenja ne morem naslikati."

Povedal mu je vso zgodbo o svojem prizadevanju, o svojih skicah, ki jih je vrge v dvorjalo.

"Signor pittore, vam se je le dozdevalo, da so bile skice slabe. Naslikajte karsibodi in karsibodi in ne pustite me na cedilu zaradi žene. Naredite veselje svojemu prijatelju!"

"Ne morem, ne morem!" "Morate! Zdalj stopiva v obednico, da se malo pokrepčate. Nato vas peljem k soprogini. Bog varuj, da bi ji zinili le besedico, la ne boste slikali. Potem pa greste z menoj na lov. Včasih ste bili strasten lovec. Gotovo vam napravim s tem vabilom veselje."

"Glede lova in kneginje se ne dam, glede slike pa ne."

"Pač, pač!" Stopila sta v obednico, kjer je dobil Angelo tečen zagrizek. Knez mu je govoril na srce, naj se ne ustraši slike in naj dela in naredi kakor hoče. Izpod njegovega čopiča pride tako najboljše in kritik aše ni zavrgla niti ene stvari. Tu se mu je pa niti bati. Slikar se je nečuden vdal. Komu drugemu se ne bi.

Pri kneginji sta se mudila malo časa. Razveselila se je mlada, lepa, vitka gospa in se zahvaljevala umetniku za njegov trud. Štiriletni Antonio, kodravi sinček jasnega, nedolžnega pogleda, je radovedno zrl v Angela in ga prosil, naj naslika še njega.

Slikar ga je pogledal po lepih kodrih in se mu smehljaj. "Naslikam te, Antonio, z gospo mamico vred te naslikam. A danes ne morem, nimam s seboj barv."

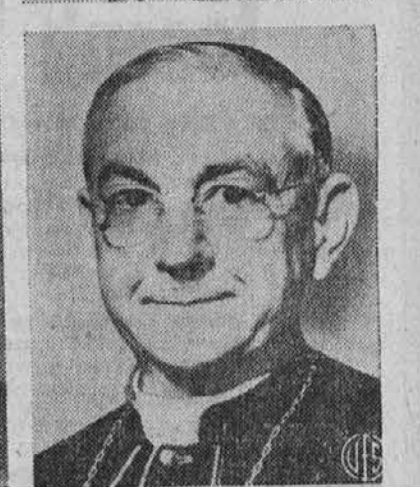
"Ko pridete prihodnjic k nam, mi prinesete lepo sliko kakor mamici, kaj ne signor?"

"Prinesem, prinesem, dečka na konju ti prinesem. Ta deček boš ti."

"Kako vas bom potem imel rad, signor!"

(Dalje prihodnjic)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Štirje ameriški nadškofje so bili od papeža Pija imenovani kardinalom. Od leve na desno (zgoraj) so: Francis Spellman iz New Yorka, Edward Mooney iz Detroita; John J. Glennon iz St. Louisa in Samuel A. Strickland iz Chicago.

NOVICE S HUBBARD RD.

(Nadaljevanje z 2 strani)

posebno vpoštevanja vredne v suhem grlu. Naši sosede, Burjevi, so prihiteli ravno pred prazniki ter odprli vrata hrama, kjer imajo shranjeno tisto dobro kapljico, s katero so me obdarili. Tudi Mrs. Perpar se me je spomnila in ravno na božični večer prihitela z obširno posodo in mi jo podarila kot božično darilo.

Vsem skupaj in vsakemu posebej prav iskrena hvala za vse in gojim še nadalje gorečo željo, da bi me tudi v bodoče ne pozabili. Rečem vam, da je res prijeto na deželi, ako ima človek tako dobre in usmiljene prijatelje, da ga zalagajo z vsemi dobrotami tega sveta, s katerimi bi si sam prav gotovo ne bi mogel postreči.

Naša uboga mlada generacija je prestala strašne muke in to ne po svoji krivdi, ampak trpeli so radi starih lisjakov. Saj se sedaj že prav dobro kaže, da se ta vojska ni bila za kako demokracijo ali svobodo narodov, kajti bila je največ za podjarmljenje in uničevanje malih narodov. Nekateri pravijo, da če bi Rusija ne bila pomagala, bi naši vojsko zgubili. Ljudje božji, dajte si vendar dopovedati, ali je šla naša dežela v vojsko, da bi podjarmila kake narode?

Saj je vendar šla v vojno zato, da reši druge pred poginom. Če bi Amerika ne bila priskočila na pomoč z vsemi svojimi sredstvi, in če bi ne bila založila Rusijo s kanoni in drugim, bi bila tudi Rusiji salamensko slaba predla.

Sicer je pa moje mnenje, da bi morala naša dežela držati prste proč od evropskih zmešnjav in preprirov. Amerika je trgovska dežela in bi morala živeti v prijateljstvu z vsemi narodi sveta ter prodajati svoje produkte vsem enako, kot pravijo "pick and pay" in če bi ne bilo radi Anglije, pa bi morala ne bi prišlo do tega. Saj ste vendar videli, kako so angleški lordi prihajali v Washington. Tudi tukaj na naši strani ni vse zlato kar se svetli, saj so na tistem zaslisanju radi napada na Pearl Harbor kar naravnost povedali, kdo je pri tem največ zakrivil. Seveda, visoki gospodje bodo že tako zavrneli, da bo zanje prav. Saj pravi pregovor, da vrana vrani nikdar ne izključe oči — ubogi fantje pa naj le po nedolžnem trpe. Mnogi naših fantov so zdelali vižje šole in se še prav zavedali niso, kaj je sploh življenje, pa so že morali na bojno polje — v klavnico.

Uverjen pa sem, da tisti fantje, ki so šli skozi ta pekel in ko se bodo vrnili, ne bodo nič kaj preveč ponosni na to, ker bodo uverjeni, da so jih diktatorji poslali v boj za prazen nič. In sedaj pa zopet barantajo za stotisoče milijonov, komu jih bodo posodili, da se bo dotičnik zopet lahko pripravil na tretjo svetovno vojno. Mar naj bi rajprej plačali domač dolg, ki je tako ogrožen, da bo držal naš dolar pod ničlo še v pozne rodve in tako ne bomo dosti dobili zanj. O preljuža naša demokracija, kam si nas pripeljala! Pod Hooverjevo depresijo so

bili ljudje lačni, pod Rooseveltovo prosperiteto so jih pa en milijon in pol pobili. Saj so nam bili že takoj v začetku vojne povedali, da jih bo toliko padlo in da prej miru ne bo. Torej so bili vsi računski sklenjeni že naprej. Pri vsem tem pa le največ trpi uboga delavska para.

Da so ljudje zopet dobili zupanje v banke po strašnem polumu 1933, je morala vlada stopiti na noge bankirjem in jih dajati pod kontrolo, da z ljudskim denarjem več ne "gemb-ljajo." Samo nekaj mi pa ne gre v glavo, in sicer: državna postava pravi, da je denar v bankah do pet tisoč dolarjev zavarovan in garantiran. Sedaj bi pa jaz rad vedel, kaj pa če ima človek kak tisočak več na banki, ali potem tistega bankirja lahko sami pridržijo, ker ni pod kontrolo in država ne garantira za denar nad pet tisoč. Vidite, tega pa še ne vem. In seveda pri tem zopet tisti trpi, ki denar vloži.

Tako sem povedal precej o tej naši misli, kdor pa misli, da ni tako, naj pa sam boljše pove. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Iz urada Lige Katoliških Slovencev

NOVI IZKAZ DAROVALCEV

Nekaj dni pred Božičem je naš blagajnik zopet poslal Ligin dar našim izgnancem v Rim in sicer dosti lepo vsoto 15.000 dolarjev. Da je bil ta dar mogoč, se imamo zahvaliti čikaškemu kardinalu in nadškofu Stritchu, ki nam je izposloval od škofovskega Relifa ček za \$10.000. Ostalo je Liga dodelala iz zbirke med Slovenci. Razu-

me se, da smo gospodu kardinalu globoko hvaležni, kakor tudi svojim dobrotnikom med rojaki.

Denar je bil poslan preko katoliškega War Reliefa v New Yorku na odbor v Rimu, ki se uradno imenuje "Slovenski socialni odbor" v Rimu in je takole sestavljen:

Dr. Miha Krek, predsednik; P. Anton Prešeren, podpreds.; župnik Andrej Križman, tajnik; odvetnik dr. Alojzij Vogrič, blagajnik. — Ostali odborniki so: kapucin p. Arhan-gel Drole, dr. Franc Bajlec, frančiškan p. Hugo Bren, ga. Kristina Brodnik, gđc. Milka Goričan, Franc Kremžar, ga. Amalija Krek, Bogumil Remec, gđc. Bara Remec, dr. Matija Šaruga, dr. Ciril Žebot, gđc. Lada Remec.

Od tega odbora smo prejeli poročilo, kako so porabili onih 5000 dolarjev, ki jih jim je Liga poslala že pred nekaj meseci. Mislili so najprej na otroke med begunci in so jim za Božič preskrbeli raznega blaga, da je vsak otrok dobil Miklavža v vrednosti okrog 1000 lir. Begunskih otrok je samo v Avstriji 1200. Koliko jih je v Italiji, poročilo ne pove. V avstrijska taborišča je rimski odbor spravil blago že začetkom decembra s tovornim avtomobilom, ki so ga dali odboru na razpolago Zavezniki. Poročilo pravi, da je podobne darove naklonil slovenskim begunskim otrokom tudi Vatikan, rimski Slovenci so pa sami napravili pakete tudi za "papežvega Miklavža."

Tako ste, dragi podporniki Lige, poskrbeli z roko v roki z

PARTS Zastonj pridemo iskat in dopeljmo nazaj **SERVICE**

24-URNA
RADIJSKA POSTREŽBA

na vseh izdelkih
Mi smo povečali svoj
radijski oddelek, da lahko ustrezno vašim zahtevam.

POPRAVLJAMO PRALNIKE, GLADILNIKE IN ČISTILCE

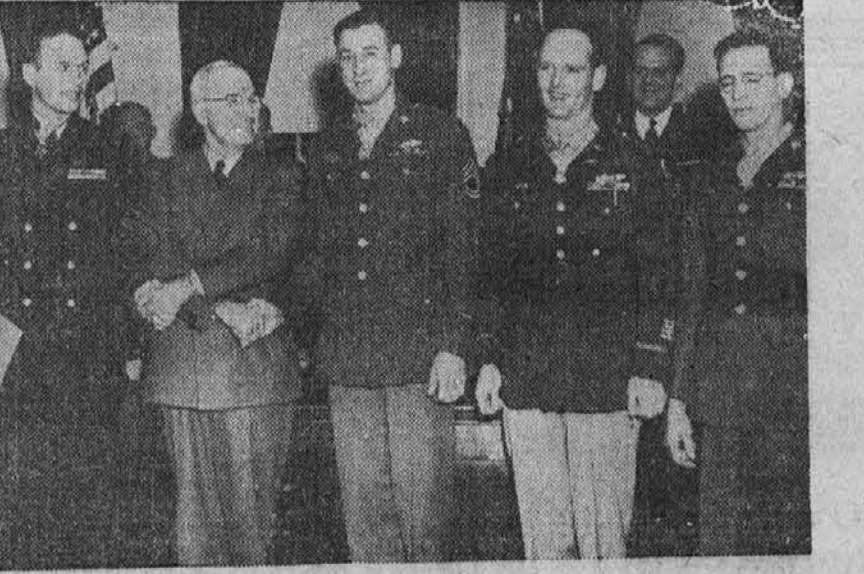
Vsako delo je garantirano

MALZ ELECTRIC
6902 ST. CLAIR AVE.
Pokličite EN 4808

PARTS

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Predsednik Truman je osebno čestital junakom, ki so bili odlikovani s častnimi odlikovanji v Beli hiši v Washingtonu. Od leve na desno so: Sgt. Mike Colalillo, iz W. Duluth, Minn.; Capt. Robert H. Dunlap, Galesburg, Ill.; Lt. Richard M. McCool, Norman, Okla.; predsednik Truman, T-Sgt. Vernon McGarity, Model, Tenn.; Lt. Frank Burke, Trenton, N. J. in M-Sgt. Veto R. Bertoldo, Dacatur, Ill.

DELO DOBIJO

Delajte v
MODERN POSLOPJU
THE TELEPHONE COMPANY

potrebuje žensko za
hišno znaženje
poslopjij v mestu

Stalno delo — dobra plača
Poln ali delni čas
6 večerov v tednu
od 5:10 zv. do 1:40 zj.

Zglašite se v
Employment Office
700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zj. do 5 pop. vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Išče se karpenterje
Stalno delo. Dobra plača. Kogar zanima, naj se zglašijo na
960 E. 185. St. (x)

Sprejme se ženske
asemblerice,
izdelovalke klobas
in packerje.
Za začetek 62c na uro
Cleveland Provision Co.
3112 W. 63. St. (12)

2 ženski za čiščenje
25 ur na teden
5 dni
Vprašajte
Steel Improvement & Forge Co.
970 E. 64. St. (11)

MALI OGLASI

Garaža v najem
V najem se odda garaža.
Vprašajte na 1162 E. 61. St. (11)

Furnezil
Popravljamo vsake vrste
Resetting \$15, čiščenje \$5
Termosnat kontrola
Lahka mesečna odplačila

Chester Heating Co.
Govornico slovensko
1193 Addison Rd.
ENdicott 0487 (x)

Stanovanje bi rad
Veteran išče stanovanje 4
sob in kopalnico ter furnez; nič
otrok. Kdor ima kaj naj sporo-
či Albertu F. Germ, 1570 E. 38.
St. (12)

Sobo išče
Moški bi rad dobil opremlje-
no sobo v slovenski okolici St.
Clair Ave. Lahko da priporo-
čila. Pokličite med 6 in 7:30
zvečer HE 8797. (12)

Stanovanje iščejo
Družina treh odraslih oseb
išče stanovanje 4 ali 5 sob v
Euclidu, Collinwoodu ali na St.
Clair Ave. okolici. Kdor ima
kaj primerne, naj pokliče po
4 uri popoldne KE 4350. (12)

Hiša naprodaj
Prodaja se hiša 6 sob in kopal-
nica zgoraj, 4 sobe in kopalnica
spodaj; tudi trgovski prostor,
pripraven za vsako trgovino.
Vprašajte na 15257 Saranac
Rd. (11)

Poslopja naprodaj
Prodaja se dvojce zidanih po-
slopjij in sicer 40x60 ter 40x80.
Lahko se rabi za strojno tovar-
no ali popravilnalno avtnih
ogrodij. Pokličite Bliss Coal
Co. KE 0808 ali se ustavite na
22290 Lakeland Blvd. (12)

Sprememba na plin
Nič saj, nič dela. Mi lahko
popravimo ali spremenimo
vsak furnez od premoga na
plin. Zastonj našviti in prora-
čun.

Ohio Heating & Supply Co.
LI 4800 (15)

Vatikanom, da so si slovenski
otroci v begunskih taboriščih
mogli voščiti z razveseljenimi
obrazmi: Vesel Božič! Iskrena
vam hvala!

Našega drugega prispevka v
znesku \$15.000 še niso mogli
potrditi iz Rima, lahko si pa že
naprej mislimo, kako so ga ve-
seli in kako so vam hvaležni.
Ob svojem času bo Liga poro-
čala, kako bo ta denar uporab-
ljen. Mi se pa še nadalje naj-
lepše priporočamo za prispevke
v denarju in OBLEKI, ki jo
še naprej pošiljate na že več-
krat naznačene naslove, naj-
bolje pa kar naravnost v Le-
mont, Box 608.

Nadalje imamo zaznamovati
naslednje prejemke od Liginih
dobrotnikov:

Sv. Peter in Paul Soc. KSKJ
\$51.50; Ave Maria (nabrala)
\$259.00; društvo Marija Poma-
gaj KSKJ 176, \$10.00; Paul
Madronić, Detroit, \$1.00; John
Zitnik, Detroit, \$10.00; St. Ve-
ronica Soc. KSKJ 115, \$25.00;
SZZ št. 32, \$5.00; društvo Ma-
rije Pomagaj KSKJ 196, \$5.00;
društvo Najsv. Imena, Joli-
et, Ill., \$25.00; članstvo društ-
va sv. Cirila in Metoda, Sou-
dan, Minn., \$10.00; dr. Mari-
je Pomagaj, Brooklyn, \$5.00;
dr. Srca Jez. KSKJ 172, \$10.00;
St. Joseph So. KSKJ 112
\$5.00; dr. Sv. Jožefa KSKJ št.
16, \$5.00; SZZ št. 33, \$5.00; dr.
sv. Janeza Evang. KSKJ 65
\$25.00; SZZ št. 19, \$5.00; Na-
tional Cath. Welfare Confer-
ence \$10.00.

Članice društva Marije Po-
magaj KSKJ v Brooklynu so
darovalce: Po \$2.00: Kate Pau-
lich in Mary Omerzu; po \$1.00:
Fanny Rabie, Fannie Rupe,
Helen Beljan, Agnes Capuder,
Stefa Contarini, Mary Branico,
Tereza Škraba, Mary Palcie,
Anna Routar. Skupaj \$13.00.

Člani in članice dr. sv. Jože-
fa KSKJ, Virginia, Minn. Po
\$1: Frances Prijanovich, John
Stepec, John Matko, Jos. Vra-
nikar, Frank Novak.

Člani dr. sv. Jožefa, KSKJ,
Ely, Minn. Pa \$1: Anton Gor-
nik, John Woshak, Jos. J. Pe-
shel, Steve Agnich in Joseph
Spritzer.

Članice SZZ, Eveleth, Minn.
Po \$1: Mary Petelin, Rose Je-
rame Frances Zakrajšek, Jo-
sephine Primožič, Mary Lenič;
po 50c: Frances Kvaternik, Ka-
tarina Skul, Cecilia Kapš, An-
na Sterbene, Frances Sterle,
Anna Skrinar; neimenovana 25
centov.

Vsem iskrena hvala in blago-
slovljeno novo leto!

Rev. Alojzij Medic OFM
tajnik.

Francija je naročila še
več lokomotiv

Philadelphia. — Francoska
vlada je naročila pri Steam Lo-
comotive Export Ass'n 100 do-
datnih lokomotiv. Zadnji mesec
jih je naročila pa 400.

MALI OGLASI

Ne zamudite!
Ne zamudite te prilike in ku-
pite si suknjo v Anzlovar Dept.
trgovini, ki imajo te dni čistil-
no razprodajo.

Zaklani prašiči
Sveže zaklani, od mesta pre-
gledani. Mi vam dopeljemo.
Pokličite KE 2625. (x)

Ali preveč pijete?
Najboljše sredstvo proti pre-
obilni pijači je
INNEBRIN

Poiskusite enkrat. Dobi se
le pri
MANDEL DRUG
15702 WATERLOO RD.

STEEL VENETIAN BLINDS
zastori za okna, cloth window shades
J. L. VENETIAN BLIND
SALES & SERVICE
ENdicott 0448
od 3 do 7 P. M.

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

A pri Treh čerch razpada žuborski grad, je poprijel zdaj Gašper, ko je deda beseda zastala. On je že videl tiste rušine, zato bi hotel on pripovedi nadaljevati. Toda ded ga prekinje; je malce gluhi in se ne zme, on mora dognati svoje do kraja. Zda j besedujeta oba hkrati: sin v žuborskem puntu, oče o azijskih vpadih. Dasi prav govori sin ognjevitije, vendar uhaja posluš preko njega k dedu. Azijati so se bili zagrizli v mozeg Brjanov; od roda na rod je prehajal strah. Šestkrat so prihrumeli na Pogorje, petkrat ga izropali, trikrat požgali. Katere družine so odgnali s seboj, katere spotoma poklali in katere so otele za utrdami gradu. Trikrat so napadli taborski grad, petkrat preplezali zidovje. — Ne, popravi sin, petkrat so napadli grad, a trikrat vrgli z obzidja sveti križ.

Stari se o tem ne mara prerekati, on pomni svoje. Sin se pa razvema. Slišal je bil že vse natančneje. Enkrat je izpodbila Azijate s pročelja grajska obrana, enkrat jih vrgel z zida zoranjski fort, a enkrat višinski. Ognjevit dopolnjuje sin pripoved dedov. Kolovrat in statue stoji negibni, tesače mirujejo, mladincem postaja vroče pri peti, ko pripoveduje o krvavem boju na višinskem fortu. Gašper sam z delom popolnoma preneha, samo babica dremle svoje pot. Ko Gašper konča, poprimo zopet roke. Ali ded je vrta in vrta po spominih, si počasi iztrka pipo — in stare oči se mu poživje.

O knezu Vidu poprimo. In roke polagoma zastajajo, čim tiše giblje delo, da bi česa ne preslišali. Vojvoda Vid, brjanski junak, ljubljene in oženj v toplih srcih Brjanov. Knez Ognjen ni mogel več vzdržati vedno bolj silovitih navalov Alemanov, polagoma se je umikal s svojo vojsko od večerne proti jutranji strani. Ali sovražniki so drli v deželo in so ga strli. In tedaj je zagrnila noč brjanski rod in po višinah so rasli gradovi. In ko so stali ti že na trdni skali, je vdrl izpod Slavjanskega vrha čez Dedni prag junak Bran. Pregazil je Veliki Tisovnik, zbiral tisovske in pogorske obrane in se zganal z njimi na taborski grad. Ali zidovje je stalo na skali, alemanski oklepniki pa so sedeli na konju — in obrane so bile razgane. Bran je pobegnil nazaj v deželo Slavjanov, a se je znova pojavil v Cvitni nižini, še bolj silovit se zaganjal v alemanske konjice. Ali pri Jutranjem jezeru so oklepniki ugnali njegovo vojsko, jo posekali, Brana samega ujeli in ga vrgli pod zidovje trdnjave.

Potem je vstal iz zemlje Vid, sin brjanskih gor. Na Vrhunju je nabiral junakov pa planil ob Mrzki reki v nižino. Razganjal je tam trume Azijatov, potiskal jih v Veliki Čretež, kjer jih je pogoltnilo močvirje. Dalje je krenil proti Cvitni nižini, kjer se je spopadel s svežimi trumami nevernikov, jih razganjal in sekal ob svitu kresov, gorečih po višinah, pa se zavijtel v sedla njih konj.

In vendar, srepe oči so zrlle na Vidovo vojsko. Dva gospoda ne moreta vladati brjanski deželi, eden mora na tla! In blisnil je svit od Cvitne nižine tja na Vidovo polje. Tam so se lomila kopja, tam se križali meči, tam so sekale sablje in težke sekire bile krvave. Na Vidovem polju sta se spopadli dve vojski: Vidova konjica in bosa pehota, pa konjica plemskih oklepnikov. In srepogledi vitezi so omahovali s konj in ponosni plemiči padali

ma prediva in volne v kot. Snaha nima prav nič ustrahovati po hiši, naj se kar spravi, odkoder je. Snaha se je spravila zdaj nad dedce: v hlevu čaka blago, nenakrmjeno, nenapojeno, ti pa tu žvečijo čike. In kojim je razgnala pripoved. V zibel je zavekalo dojenče, v zapetku se pričela pehati otročad; Maruša je pobrala s tal drabuto, trto pa pričela udrihati, da so bosci kar frčali iz zapetja. Maruša benti, rada bi gospodinjila, a imajo še stari besedo pri hiši.

Klara se je splazila v hlev in zaplakala. Danes se je bila usilila v hišo, in pripoved jo je omamila in je kar pozabila na svojo revo in tegobo. A snaha je bila pri molzi v hlevu, medtem je morda njeno srčno kri vrgla volicu pod vamp ali pa podganam. Maruša je bila vsega zmožna. Klara je zdaj z utripajočim srcem prisluškovala pa zaslišala šibek plač gori pod stropom. Zda j se vzpela

V BLAG SPOMIN

DEVETE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SPROGA IN OČETA

Victor Opaskar

ki je nas tako nepričakovano zapustil dne 16. januarja 1937.

Prejubilni soprog in dragi oče. Nekoli ne boš pozabljen od nas! Prenaglo Tvoje blage skrbne roke so bile za vedno sklenjene, veseli se v nebeskih višavah in prosti ljubega Boga za nas.

Zaluzoči ostali:

AGNES OPASKAR, soproga;
ALINA RICHTER, hči;
VICTOR, sin.

Cleveland, O. 16. jan. 1946.

Vabilo na letno delniško sejo

SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA
na Recher Ave., Euclid, O.

Seja se vrši v sredo 23. januarja, začetek ob pol osmih zvečer. Upamo, da se vsi društveni zastopniki in delničarji gotovo udeležite.

V poštov pride gradba novega Doma in volitev novih odbornikov za leto 1946.

Vam voščimo srečno in veselo novo leto.

ODBOR SDD.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAK
HE 2730. 1146 E. 61st St.

na kline, se splazila na ležišče pa dotipala svoje srce, zavito v cunj. In ga je odmotala iz cunj ter si ga pritiskala na grudi. Klara, nezakonska mati, slabša od živali. Kaj more ona, ako je Odrinov pobegnil! Saj tedaj ni slutila, da bo tako, Bog ji je priča, da ne. Tedaj, spomladi, ko je snajila Besjo kotanjo. Pa se je prihujlil skozi hosto, dober ko kruh. Saj bi se lahko vzela na roke, ona ga je imela tako rada. Pa je pobegnil, cunj. V dolino se je splazil, morda se skriva v Doljanu, morda se skriva celo po Svitani. In ona živi v smrti nem greu sama. Vsa soseska jo zaničuje, kaže nanjo, na pohujšanje; gospod Matevž jo je zapodil v pričo vseh iz cerkve, oče jo zavrgel, mati ziblje vnučka, njenega črviča ne mara niti videti, ker je prinesel toliko sramote k hiši. Brat Gašper jo kolne, tepe, Tomaž jo brca, vnuki se pohujšujejo, jo zasmejujejo; Liza sestra spi sedaj sama, govori z njo malo, jo skrivaj pomiluje. Le Melhar, najmlajši brat jo še sprevidi kot sestro. On se je spopadel

celo z Gašperjem. izbil snahi zob, a Klari prepustil svoje ležišče v hlevu, on sam spi zdaj pod jaslami.

Maruša snaha pa besni. Zlo mora od hiše, kajti njeni otroci se pohujšujejo nad smrtnim grehom. Šla bo do gospoda Matevža, naj spodi vlačugo iz fare. Maruša je ne bo več trpela, ona je iz poštene Skukove hiše, in ni prišla k Budinovim praznih rok. Prignala je eno junico, pripeljala skrinjo, posteljo, zibelj, deset sežnjeve platna, pet sežnjeve tkane volne, osem korcev pšenice, deset korcev prosa, a na dnu skrinje pet zlatih klasov. Od teh so sedaj še trije celi. Ne, vlačuga ne sme od tega uživati, naj se spravi za svojim potepom!

(Dalje prihodnjič)

—Kalifornija je leta 1940 producirala nad 200,000,000 sodov naravnega olja.

Tukaj je čist, modern način olajšati naveden hrtbol, Johnson's Back Plaster! Olajša bolečine, otrpi, nategnenost, — Vpliva prijetno! V vseh lekarnah. Zadržite! Johnson & Johnson kakovost.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim sreem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je kruta smrt posegla v našo sredo in nam odvzela našo nad vse ljubljeno soprogo in drago mater

Julia Mencin

ROJENA ZITNIK

ki je sprevidena s svetimi zakramenti po dolgi boleznici zaspala večno spanje v bolnišnici dne 16. decembra 1945 v visoki starosti 75 let. Rojena je bila v Fužinah pri Zagradcu, po domače Stupnika Julka.

Po opravljenih cerkvenih obredih v cerkvi Brezmadežnega Spočetja, Superior Ave. in E. 41. St. smo jo dne 19. decembra izročili materi zemlji v večni in zasluženi počitek na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno lepo zahvaliti preč. duhovščini fare Brezmadežnega Spočetja za opravljene cerkvene obrede.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili tako krasne vence h krsti drage soproge in matere, ter ji okrasili mrtvaški oder. Ta izraz vašega spoštovanja napram blagi pokojni je nam bilo v veliko uteho v času bridkosti.

Lepa hvala tudi številnim darovalcem za svete maše, ki se bodo brale za mir in pokoj blage duše kot tudi vsem, ki ste dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Našo zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so se prišli posloviti od pokojne, ko je ležala na mrtvaškem odru, ter vsem, ki ste se udeležili svete maše in jih spremili k večnem počitku.

Prav prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo in nam na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh najbolj težkih in žalostnih dnevih.

Nadalje naj sprejmejo lepo hvalo članice društva Carniola Hive št. 493 T. M. za skupno molitev, za udeležbo pri sveti maši in pogrebu. Ravno tako lepa hvala moškim nosilcem krste. Iskrena zahvala pogrebniemu zavodu Jos. Zele in Sinovi pogrebniemu zavodu za lepo urejen pogreb in za vso prijazno postrežbo v času največje žalosti v družini.

Tebi, ljubljena soproga in nepozabna mati, kličemo: Spavaj mirno v hladni ameriški grudi. Prestala si težave in tuge tega sveta sedaj pa se raduješ v nebeskem kraljestvu, kjer ni trpljenja ne solz. Tvoj grob bomo obiskovali in spomin na Tvoje dobro srce bomo ohranili med nami, dokler se ne snidemo s Teboj na kraju večnega miru in blaženstva.

Zaluzoči ostali:

JACOB MENCIN, soprog;
MARY GANOR, in ANNA SINDELAR, hčere;
ANTHONY in FRANK, sinova;
ELMER, zet; MARGARET in MARIE, sinahi;
JOSEPH, ALBERT, KENNETH in JAMES, vnuki;
GERALDINE, vnukinja;

V stari domovini zapuščala zaluzočo hčer ROSE ORTAN.

IVAN, zet in SONJA, vnukinja.

Cleveland, O. 16. januarja 1946.

1905

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam vzela našega dragega in nikdar pozabljenega očeta, sina in brata

Rudolph Kumel

ki je po kratki in mučni boleznici preminul in se selil v večnost dne 12. decembra 1945 v starosti let. Rojen je bil v Clevelandu.

Po opravljeni sveti maši zadušnici v cerkvi Matije Vnebovzete je bil položen k večnemu počitku dne 17. decembra 1945 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Čelesniku za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi prijatelji, ki so v blag spomin okrasili krsto pokojnega krasnimi venci. Iskrena hvala vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in pokoj blage duše. Enako iskrena hvala vsem, ki so ga sprejeli kropiti na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba, ter ga sprejeli k večnemu počitku, še posebna hvala nosilcem krste.

Iskrena hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno. Hvala vsem, ki so nam en ali drug način kaj pomagali in nam bili ob strani v teh žalostnih dnevih.

Prisrčna hvala A. F. Svetek pogrebniemu zavodu za vso pomoč in postrežljivo naklonjenost, ter za lepo urejeni pogreb.

Ti, predragi nepozabni oče, sin in brat, spavaj mirno v hladnem grobu, in plačilo večno uživaj, pa bodemo ohranili Tvoj blag spomin do svidenja nad zvezdami.

Zaluzoči ostali:

JEAN, hči;
FRANK KUMEL, oče;
JENNIE in JOSEPHINE, sestri;
JOSEPH in ANTHONY, brata.

Cleveland, O. 16. januarja 1946.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA SKREBNEGA LJUBLJENEGA OČETA

Joseph Hrovat

ki je v Bogu mirno za vedno zaspal, in nas zapustil dne 16. januarja 1944.

Dragi naš preljubljeni oče, prekmalu ste nas zapustili, prebrida je žalost polnila srce, ko ugasnila za vedno so Vaše oči.

Hladna Vas-zemlja že dve leti pokriva, mirno in sladko v grobu zdaj spite, luč naj nebeska za vedno Vam sije, v sladkem spominu nam boste vsak čas.

Zaluzoči ostali:

JOSEPH HROVAT, sin;
MARY POWELL, FRANCES STREETZ, ANGELA PETROVIC, hčere;
VERA FIRNAT in JANE COORSARO, hčere.

Cleveland, O. 16. jan. 1946.